

ΑΓΓΛΙΚΗ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ

ΤΟΥ ΕΝΤΥ ΓΟΥΩΛΚΕΡ

ΤΟ ΧΡΥΣΟ ΦΛΥΤΖΑΝΙ ΤΟΥ ΤΣΑΓΓΙΟΥ

ΙΑ ώρα τώρα η λαϊκή Μαϊντν Λίγκον, η πιο έγκαιρη γυναίκα του Λονδίνου, έκλαιγε από το πείσμα της.

Κλειδωμένη στο ιδιαίτερο διαμέρισμά της, έσκαζε τα τρυφερά χρώματά του ήλιου της, έφραχνε στη φωτιά του τζακιού όλες τις αναμνηστικές φωτογραφίες που και διάγονε με νεύρωση τα μαντήλι της, για να μην ξεφύγουν...

Α! ήταν άνωτερη από τις δυνάμεις της αυτή η δοκιμασία. Η λαϊκή Λίγκον είχε τραβήξει από το θυμό και την κακία της. Ποτέ πάλι, χωρίς περιουσία, χωρίς τίποσε, θα μπορούσε να της πη κατά πρόσωπο τόσο πικρά λόγια. Κι' ο φίλος της, ο λόρδος Έντυ Κίντ, ο ευγενής πρόεδρος του Έτζοκνέ Κλάμπ, ο άριστοκράτης, που λόγια...

Ένα φαντάζοταν ότι ένας κοινός θνητός, ένας άνθρωπος χωρίς τίποτος, χωρίς περιουσία, χωρίς τίποσε, θα μπορούσε να της πη κατά πρόσωπο τόσο πικρά λόγια. Κι' ο φίλος της, ο λόρδος Έντυ Κίντ, ο ευγενής πρόεδρος του Έτζοκνέ Κλάμπ, ο άριστοκράτης, που λόγια...

Το έπεισόιο είχε γίνει στο σπίτι της λαϊκής Ρίντιγκ, στη δεξιά του νησιού των Ιστορομάνων του Έσπομ. Η λαϊκή Λίγκον, για να κάνει εντύπωση, όπως πάντα, είχε φορέσει ένα σαράβανο κοστούμι, με μαύρους κι' άσπρους ρομβούς. Έμοιαζε σαν θρηομαδίστρια ή σαν γυναίκα-φείδι. Όλο το έπιτελο των θαυμαστών της, μόλις την αντίκρισε, άρχισε να την έπαινε για την καινοτομία πρωτοτυπία της και να την κολακέι. Η λαϊκή Λίγκον ήταν πάλι η όμορφη της βραδιάς. Οι κοσμικοί συντάκτες των ημερησίων κρατούντων διάφορες σημειώσεις γι' αυτή την παράξενη τουαλέτα, που θ' αναστάτουν το Λονδίνο, κι' οι φροτορεότερες είχαν πάρει ένα σωρό φωτογραφίες της.

Άλλη μια φορά η όμορφη λαϊκή είχε θριαμβώσει. Ήταν τόσο ευτυχομένη, ώστε γελούσε με κάθε άνοησία κι' άρηγόταν να παρανοήσει στο χορό από τους θαυμαστές της και να τους υποσχθί τα πιο κατακλητικά πράγματα. Κι' όμως, ένας καλός ψυχολόγος δι' μπορούσε να μαντεύσει ότι η λαϊκή Λίγκον δημιουργούσε γύρω της δι' αυτό το θόρυβο για να κινήσει την προσοχή του νησιού του Ντέικου και να τον καταπεί κι' εκείνον στο έπιτελο των ηλιθιάνων θαυμαστών της, οι οποίοι τσακίζονταν οδ' ύποκλιση και χαμόγελα.

Ο Βάλτερ Μύλλερ, όμως, φαινόταν ότι δεν την είχε προσέξει. Έπινε σμαδίνα, κάμνιζε το ένα ποδο πάνω στ' άλλο, έλεγε ένα σωρό κουτσομπού και συζητούσε με τις γαλαζομάτες κυρίες όπως με τους προσητάς του Ιπποδρόμου. Θα έλεγε κανείς ότι μισούσε όλες αυτές τις άριστοκρατίτσες, που είχαν πέσει πάνω του σιν... κοράα, επειδή τ'ερωκώσες χιλιάδες άνθρωπο, τον είχαν άποθεώσει, γιατί είχε δοξάσει τα χρώματα της λαϊκής Ρίντιγκ κι' είχε κερδίσει το περίφημο Έγκραν-Πριζ. Δεν μπορούσε να ξεχάσει ότι χθές άκόμη ήταν ένας δυοτιχιμένος τζοκνέ, άγνωστος και περιτρινωμένος, που κι' αυτή η κυρία του, η λαϊκή Ρίντιγκ, δεν το έδνε καμιά σημασία. Άλλα ποδς μπορούσε να προσέξει αυτό το νέο; Μόνον η φραχή κι' όμορφη Κέλλν, κάθε βράδι, μόλις τελείωνε τη δουλειά της, έτρεχε να τον συναντήσει στο «Μπαρ των Προπονητών» και να ριχτεί με τρυφερότητα στην άγκυλιά του. Ήταν το μόνο κορίτσι που τον άγαπούσε πραγματικά. Όλες η άλλες γυναίκες μόνον με τα την κατακλητική νύχη του είχαν άνακαλύψει ότι ήταν έρωτευμένες μαζί του. Γι' αυτό κι' ο Βάλτερ τις περιφρονούσε. Πολλές φορές μάλιστα του έρχόταν η έπιθυμία να τους φωνάξει κατάματα:

—Δέν νύχη για σάς... Δέν νύχη για να κερδίσω τη δόξα και τον έρωτά σας. Νύχησ γιατί ήθελα να πάρω το χορηγικό βραβείο και να παντρευτώ την άγατημένη μου. Έσείς ποτέ δεν μου κάνατε εντύπωση! Ο έρωσ σας έινε πιο άνοστος κι' απόν άκείν τον έρωτά που πεδούσιου! Μένε το να πγαίνετε με έλας τους θαυμαστές σας, έχετε χάσει την όμορμιά της άγάτης. Η περιπέτειές σας έινε άνόητες!..

Η έκκεντρική λαϊκή Λίγκον, όταν έλασε πάλι κάθε άλπιδα ότι θα την προσέξει ο Βάλτερ, παρακάλεσε τον λόρδο Κίντ να της τον συστήσει. Έκείνος έστειλε άμέσως να έκτελήσει την παραγγέλια της. Φώναξε τον Μύλλερ και τον συνέστησε στη Μαϊντν. Η όμορφη λαϊκή έσέρφισε το χέρι του τζοκνέ με προσοχή ψυχρότητα. Έκείνος την χαίρεσε κι' άδιαφορία. Έπειτα έτοιμάσθηκε να φύγει. Η λαϊκή Λίγκον κωμειόθηκε τότε από το πείσμα της.

—Έινε άλήθεια, τον ρώτησε με κακία, ότι ματώσατε τα πύερά του άλλου σας, για να κερδίσετε το Ντέικου;

Ο τζοκνέ τα έλασε απ' αυτή την έξαρτική προσβολή. Κι' όπως συνήθιζε να μη λογαριάζει κανένα, της απάντησε:

—Η πληροφορία σας δεν έινε άκριβής. Ο «Νόρτον» έινε το καλύτερο εφάροιο. Τ' άγατάω λοιπόν πάρα πολύ, γιατί με βοήθησε να νύχησω.

—Μήπως θάλατε να κερδίσετε καμιά γυναίκα;

—Ναι, την Κέλλν Ρίτς.

—Αν έπρόκειτο να κερδίσετε την ενοιά μου, τι θα κάνατε; τον ρώτησε πύεργη.

—Να σάς πώ, της άμολόγησε κι' ελιγνεία ο τζοκνέ. Δεν μ' άρέσουν η γυναίκες του έιδου σας. Ένώ δεν χάνω τον καιρό μου...

Η λαϊκή Λίγκον δέχθηκε αυτή την προσβολή σαν δικαίο χροστού. Κότταξε τον λόρδο Κίντ, που στεκόταν άπαθή, σαν να μην είχε συμβεί τίποτα. Άγχασε με λύσσα τα χύλη της κι' απάντησε στον τζοκνέ:

—Έισατε ένας άξέστος χορτάτης. Η θέσις σας έινε σπασε σταύλου κι' όχι στα αυλάνα...

Ο Βάλτερ ύποβλήθηκε ειρωνικά, άναψε ένα ποδσο κι' άπομακρόνηθε, χωρίς να καταδεχθί να της απάντησει.

Τι περιμένετε λοιπόν σαν βλάκας; ρώτησε η όμορφη λαϊκή τον λόρδο Κίντ. Δεν βλέπετε ότι αυτός ο άνθρωπος με προσέβαλε;

—Δυστυχώς, της απάντησε έκείνος, ο Βάλτερ δεν έινε ευγενής και δεν μπορεί να μονομαγήσει μαζί του. Μου ν' άπογορεύουν η παραδόσεις της οικογενείας μου.

Μά το έπεισόιο είχε κυκλοφορήσει στα σαλόνα. Η λαϊκή Λίγκον, για ν' άπορήσει από ειρωνικά βλέματα όλων των άλλων γυναικών, άναγκάσθηκε να γυρίσει στο μέγαρό της. Ήταν τόσο νευρικομένη, ώστε τριμοκράτησε τους ύπορητές με τις φωνές της κι' έκανε άνω-κάτω το σπίτι της. Έπιε τα κλειστάκια του διαμέρισμά της κι' άπορσε να κλάει από το πείσμα της. Πόσο θα ήθελε να ξεχάσει με τα νύχη της αυτόν τον άπαλο Μύλλερ. Έδινε όλη την τεράστια περιουσία της, για να διη να μαστιγώνουν από τον γελισό Βάλτερ και να τον μάθει ότι δεν μπορεί άτιμωρητα να προσβάλει κανείς την λαϊκή Λίγκον.

Η όμορφη άριστοκρατίτσα έκανε τρις μέρες να βγη από το μέγαρό της. Ώσο δηλαδή χροιά σπριαν ο Λονδρέζο να ξεχάσουν το έπεισόιο του τζοκνέ. Μά η λαϊκή Λίγκον δεν ήταν πάλι καθόλου στενοχωρημένη. Έιχε καταστρώσει το σχέδιο της έκδικισώς της. Τώρα έπρεπε να το άραμώσει. Ήθελε να καταστρώσει την ευτυχία του Μύλλερ. Ήξερε ότι ο διάσημος τζοκνέ άγαπούσε παράφορα την Κέλλν Ρίτς. Ήξερε άκόμη ότι αυτή η Κέλλν φημιζόταν από Λονδίνο για το κλασικό σόμα της κι' ήταν το καλύτερο μαννεκέν του Πικαντίλλν. Ο έρωτος έλοιπεν ένα δυοτιχιμα, για να την καταστήσει άάνθηνη και να κινήσει τον Βάλτερ να την συζητή.

Κι' η λαϊκή Λίγκον, που δεν είχε καθόλου καρδιά, έβσε σ' έρωτισμό το σχέδιό της. Πήγε στο μεγάλο άκο της μόδας, που λογαριζόταν η Κέλλν, ζήτησε να της παρουσιάσουν τις τελευταίες εκροασίες και γνώρισε την όμορφη Κέλλν. Η μίς Ρίτς ήταν με άθωια κι' άγενική νέα. Χωρίς να φαντάζεται την παρτίδα που της έστησε η λαϊκή Λίγκον, δέχθηκε την προσβολή της, και την άλλη μέρα την έπισέφθηκε στο μέγαρό της. Η λαϊκή την περιπολήθηκε πάρα πολύ, έπειτα πήσαν μαζί το τοά και χόρισαν με την ύποψηση ότι θα συναντηθούν συχνά. Η λαϊκή Λίγκον φαινόταν πάρα πολύ χαρούμενη. Το σχέδιό της είχε πετύχει. Η μίς Κέλλν είχε πη το δηλητηριασμένο τοά που της είχε σερβίσει. Έστερ από λίγο, το δηλητηριο άρχισε να κυκλοφορή στον όργανισμό της. Η...

Η λαϊκή Λίγκον είχε φορέσει ένα παράξενο κοστούμι, με μαύρους και άσπρους ρομβούς

ΤΙ ΓΙΝΕΤΑΙ ΣΤΟ ΧΟΛΛΥΓΟΥΝΤ ΚΑΙ ΣΤ' ΑΛΛΑ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΑ ΚΕΝΤΡΑ

Η ΖΩΗ, ΟΙ ΕΡΩΤΕΣ, Η ΑΠΙΣΤΙΕΣ, ΟΙ ΓΑΜΟΙ ΚΑΙ ΤΑ ΔΙΑΖΥΓΙΑ ΤΩΝ "ΑΣΤΕΡΩΝ",

(Ειδήσεις, πληροφορίες, κενσαυμοποιΐ)

Η Μπριγκίττε Κέλμ, η αν θέλετε η βαρώνη Κουγκάιμ, αγαπάει φανερά, υπερβολικά την Ελλάδα και τις αρχαιοτήτες της. Δέκα δλόκληρες μέρες πού έμεινε στην Αθήνα, ει-νε ζήτημα αν ξεκουράσθηκε λίγες ώρες στο διαμέρισμά της, στη ελί-γάλη Βρετανιάς. Από τό πρωί ως τό βράδυ γύρισε στους αρχαιολο-γικούς τόπους, στις εξοχές, και διασκεδάζε στα νυχτερινά άριστοκρα-τικά κέντρα. Ο σύζυγός της, ο βαρώνος Κουγκάιμ, ό τόσο συμπαιθη-τός Γερμανός...πολιεκατομμυριούχος, πού μιλούσε τα Γερμανικά σαν Σκανδιναβός, την ακολουθεί πιστά και κάνει όλες τις βιαιοπραγίες της. Οι θαυμαστές της διασκεδάζουν μαζί του, όπως με κάθε άνδρα μιάς διάσημης φρενέτας. Έγινε πιά κι' αυτός...ό εκ. Κέλμ! Πάνε περίπατο κι' ό τίτλο του κι' η αγλή των εκατομμυριών του. Έχε στή-σει δε γύρω από τον άμορφο εάστερα ένα πολύπλοκο δίχτυ, τό όποιο προφύλασσε τη σύζυγό του από τις άδω.ς επιθέσεις των θαυμαστών της.

—Η φράση Κέλμ, δέν δέχεται! Ούτε κι' έγώ δέχομαι!... δήλωσε κάθε τόσο στους δημοσιογράφους.

Μιά έννοιον πολιορκούσαν τό χωλ τό ξενοδοχείον και τό διαμέρισμά της, για να την βουν και να καταλάβουν από τό βρος της αν εινε ελ-λαριστήμην άκ' αυτή την άλλγη της ζωής της. Η Μπριγκίττε Κέλμ, για τρεις μήνες, έχει άποσπρηθί από τη ζωή του κινηματογράφου. Η βα-ρύνε ξεχάσει ότι εινε η χοιτητική Άνναία. Θέλει να ίνε μόνον η βα-ρώνη Κουγκάιμ. Συνεπώς δέν την ενδιαφέρουν ούτε οι φωτορπόρτες, ούτε οι δημοσιογράφοι. Άλλά, με την ευγένεια πού την διακρίνει, τους άφησε να καταλάβουν ότι μολύ-βαρεθή τό πρόσωπό της νεοπαντρής, θα ίνε πρόθυμη να υποβληθή στα ίεροξιστατικά μαυτήριά τους.

ποσάση από την αγκαλιά του Φράνσο Τόν, γιατί τό φλογρό φιλή της...ελεγε περάσει τα πεντακόσια μέτρα της ταβιάς! Οι άνθρωποι του εστούντιου διασκεδάζουν πολύ στη δοκιμαστική προβολή αυτής της σκηνής, βλέποντας τον σκηνοθέτη Έβαλλο να προσπαθί να χωρίση τους δύο ερωτευμένους!...

Ο περίφημος Έμλ Γιάννινγκς, ό εθθακός με τό χρυσό δαχτυλίδι της τέχνης, πρωταγωνιστά σήμερα στο φίμ 'Γουλιέλμος Ι της Πρω-σίας, μιά καινοτομία δημοφιλή του.

Η Τζόαν Κρόουφορντ, ό Κλάρκ Γκέμπλ κι' ό Ρόμπερτ Μοντγκό-μερ, πρωταγωνιστούν στο νέο φίμ της «Μέτρος», «Φτι-ρό στον Άνεμο».

Ο Στάνλ Λωρέλ κι' ό Όλιβερ Χάρντι, εγυρίζουν σήμερα στο Χόλ-λυγουντ το φίμ «Στη Χώρα των Θαυμάτων». Το φίμ όμως αυτό τους στοχάζε τόσες στενωχώρες και τόσα βίσινα, ώστε άποφάσαν να χωρίσουν! Έτσι, ό ελίγνος ίνε υποχρεωμένος πάλι να βρη έναν καινοτομιο σκοπό σύντροφο. Όσο για τον εχοντρο, πάλι δύσκολα θα βρη τον παρτενιέρ του, γιατί ό Λωρέλ ήταν μοναδικός κι' άξιαγάπητος.

Χιλιά άμορφα κορίτσια πέρασαν αυτές τις μέρες από την εξέταση των διαφόρων είδωδών των εστούντιου της «Μέτρος». Άκ' αυτά έλεγετι να αλεχθούν μονάχα διακόσια, για να χρησιμοποιούν για τό εγύμ-σιας της «Μελωδίας του Μπρονι γουαίη 1935».

Η Άννα Στέν άρχισε να βαρύνε-ται τους ρόλους της εμοιραίας γυ-ναίκας. Έτσι, εγυρίζε τελευταία ένα-δυό φίμ, στα άποια ελεγε ρό-λους εθθημής κυρίας ή τριτοετής φίλης. Μιά δέν ικανοποιήσε μ' αυ-τά τους θαυμαστές της. Στις έρω-τικές σκηνές αυτών των έργων εινε βέβαια ύποψοχη, αλλά γενικά δέν κάνει για ιδιυλικούς ρόλους.

Η Άννα Στέν εινε μιά γυναίκα, μιά πραγματική γυναίκα, καταλλη-λή μόνο για ρόλους εμοιραίας» και για πολύ ρεαλιστικές περιπέ-τειες.

Η Μπριγκίττε Κέλμ, Βαρώνη Κουγκάιμ

Η Άν Χάρντινγκε εινε τό τελευ-ταίο τίμημα του μεγάλου εγύμτος» Φράνσο Τόν. Εινε ερωτευμένη πα-ράφορα μαζί του και στις αίσθη-ματικές σκηνές του νέου φίμ, πού εγυρίζουν σήμερα στα εστούντιος της «Μέτρος», βρίσκει την εικαρία να δινή παθητικά φιλιά στον άγα-πημένο της. Μιά μέρα μάλιστα, ό σκηνοθέτης άναγκάστηκε να την ά-

Μιά νέα φρενέτα έφτασε δύο και λίγο καιρό στο Χόλλυγουντ, ή Άγγλίδα ήθοκός Μίριλ Όμπε-ρον, για να πρωταγωνιστή στην Άγγλική εφερόσιν του φίμ «Φο-λι Μπερζέ». Η μίς Όμπερον ένε κατεστάθ στο πολυτέλει φο-ξενοδοχείο της φιμωπόλεως, έδωσας άναριθμητες συνεντεύξεις κι' άρχι-σε να σκέφτεται με πού τρόπο θα μπορούσε να γίνη πασίγνωστη στο Χόλλυγουντ. Και με τό πρακτικό πνεύμα πού διακρίνει τις Άγγλί-δες, άπαράσσε να όργανώση ένα διαγωνισμό μαγειρικής, στον όποιο παρακάλεσε όλες τις φρενέτιες να λάβουν μέρος. Αυτός ό διαγω-νισμός, φυσικά, έκανε διάσημη την Μίριλ Όμπερον και άνέδειξε νι-χιητά την Λορέττα Γιούινγκ, ή ό-ποια φημίζεται για τη νοικοκυρο-τή της.

Μια στιγμή όμως τό γέλιο πάγωσε στα χείλη της. Ελεγε ότι το φιμτζάνι με τα χρυσά κλειδιά ήταν προς τό μέρος της. Τι έσημαινε αυτό; Μήπως ή μίς Ρίτς, την ώρα πού ελεγε σηκωθή από τό τραπέζι, ελεγε άλλάξει τα φιμτζάνια; Αυτή ή σκέψη την έκανε ν' ανατριχιάση. Αυτό θα ήταν τρομερό. Η αγωνία της πήγαινε να την τρελλάνη; Ίταν ένιωσος σ' έλω τό σωμα της ένα τσουέζιμο κι' ελεθε τό πρόσωπό της να χαρακτηριζέται από άκαισιες ρυτίδες. Η λαίδη Λίγρον άρχισε να φωνάζη τόσο ύψηρέτες να τρέξουν να ειδωποιήσουν ένα γιατρό. Τίποτε όμως δέν πάρασε να την σώση. Το δηλητήριο ήταν πολύ δραστικό και ή λαίδη Λίγρον έγινε ένα άκαισιο κι' άποκοροστικό πλάσμα, γεμάτο πλη-γές. Κι' όμως, ή μίς Κέλλυ δέν ελεγε ύποπτευθη καθόλου την παίδα της. Μά έπειθι ελεθε ότι το φιμτζάνι της ήταν πού κολυτελές από τό φιμτζάνι της εφγατημένης της λαίχης, τό ελεγε άλλάξει κι' ελεγε πά-ροι τό δικό της, για να της δείξη ότι δέν ξεχνούσε ότι ή λαίδη ήταν πάντα γι' αυτήν ή μεγάλη κυρία, πού μπορούσε να πνή σε χρυσά φλυ-τζάνα τό τσάι της!...

Νεώτερες πληροφορίες για τη «Χώρα των Θαυμάτων», άναφέρουν ότι τό σενάριο του Λωρέλ και του Χάρντι εινε τό εθθημότερο πού έχει γραφή μέχρι σήμερα. Έχει ένα πλήθος σπαρταριστών σκηνών κι' εκ-τιμώσεται στις Ίνδεις. Εινε ή ιστορία δύο στρατιωτών ενός Σκωτσέ-ζικου συντάγματος, ό άποια ακαθάρτων ένα σωρό φάρσες στους ίθα-γενείς και στους φαίρες.

Πολλές φρενέτιες» περιαιμένης δόξας, πού έχουν ξεχασθή σήμερα από τους θαυμαστές τους, προσεληθήσαν από τα εστούντιου Χάλ Ρόικ, για να υποδοθούν δευτερευόντας ρόλους στο φίμ «Λαίδη Άπα-τεων». Σ' αυτό τό φίμ πρωταγωνιστούν ό Ρόμπερτ Γιούινγκ κι' ή Έ-βελιν Βένγαμλ.

Ο Ουίλλιαμ Ντάνιελς εινε ό άγαπημένος άπαρτερό της Γκρέτας Γκάρμπο. Αυτός έχει εγυρίσει δια τα έργα της κι' εινε ό μόνος άν-θρωπος, στον όποιο ό εάστερας των άστερων έχει έμπιστοσύνη. Ο λόγος δέ εινε ότι ό Ντάνιελς έξερε να εγυρίζη πάντα τα καλύτερα χα-μόγελα της Γκρέτας Γκάρμπο και τις πού άμορφες πόξες της. Γι' αυτό άλλωστε κι' ή «Σφιγγα του Χόλλυγουντ» σ' όλα τα έργα της εινε πάν-τοτε γοητευτική.

Εάν ένα τρομαχτικό φίμτρο, πού θα της γυμίζε τό σωμα ανατριχιαστί-κες πληγές και θα της παραμόρφωνε τό πρόσωπο. Με σαδιστική χα-ρά, ή λαίδη Λίγρον φανταζόταν τό προβερό μαυτήριό της Κέλλυ και γελούσε σαν τρελή από τη χαρά της.

Μιά στιγμή όμως τό γέλιο πάγωσε στα χείλη της. Ελεγε ότι το φιμτζάνι με τα χρυσά κλειδιά ήταν προς τό μέρος της. Τι έσημαινε αυτό; Μήπως ή μίς Ρίτς, την ώρα πού ελεγε σηκωθή από τό τραπέζι, ελεγε άλλάξει τα φιμτζάνια; Αυτή ή σκέψη την έκανε ν' ανατριχιάση. Αυτό θα ήταν τρομερό. Η αγωνία της πήγαινε να την τρελλάνη; Ίταν ένιωσος σ' έλω τό σωμα της ένα τσουέζιμο κι' ελεθε τό πρόσωπό της να χαρακτηριζέται από άκαισιες ρυτίδες. Η λαίδη Λίγρον άρχισε να φωνάζη τόσο ύψηρέτες να τρέξουν να ειδωποιήσουν ένα γιατρό. Τίποτε όμως δέν πάρασε να την σώση. Το δηλητήριο ήταν πολύ δραστικό και ή λαίδη Λίγρον έγινε ένα άκαισιο κι' άποκοροστικό πλάσμα, γεμάτο πλη-γές. Κι' όμως, ή μίς Κέλλυ δέν ελεγε ύποπτευθη καθόλου την παίδα της. Μά έπειθι ελεθε ότι το φιμτζάνι της ήταν πού κολυτελές από τό φιμτζάνι της εφγατημένης της λαίχης, τό ελεγε άλλάξει κι' ελεγε πά-ροι τό δικό της, για να της δείξη ότι δέν ξεχνούσε ότι ή λαίδη ήταν πάντα γι' αυτήν ή μεγάλη κυρία, πού μπορούσε να πνή σε χρυσά φλυ-τζάνα τό τσάι της!...

ENTY ΓΟΥΩΛΚΕΡ

Στα εστούντιος της «Παραμύθου ή χαριτωμένη φρενέτα» Σούλδια Σίντνεϊ εγυρίζε σήμερα τό φίμ «Η Ίνδη Σέζυμος», τό όποιο θεω-ρείται ως μιά από τις πού άμορφες δημιουργίες της.